

Francisco Camps, actual president de la Generalitat valenciana, compareixia davant la premsa el dia 10 de setembre, divendres, repetia una altra vegada que “no és veritat” el darrer informe de la policia espanyola fet públic sobre el famós *cas Gürtel* en què ell és encausat, es negava a respondre cap pregunta sobre l’escàndol de corrupció que envolta José Joaquín Ripoll, president de la Diputació d’Alacant, deixava perdre la mirada a l’infinit, es tornava a vestir amb el seu escut imaginari de kriptonita i afirmava que defensarà “a capa i espasa” les “senyes d’identitat” del poble valencià.

De seguida arribaven les concrecions. El to bèl·lic impregnava l’ambient. El president havia fet sonar la trompeta: xafarranxo de combat. “La Generalitat no es rendeix”, escrivia l’endemà el seu diari de referència. Contra què? Quin perill amenaçava les famoses “senyes”? N’havien tractat durant la reunió del govern, explicava la consellera de Justícia i portaveu, Paula Sánchez de León: el Consell valencià ha decidit de prendre tota una rastellera de mesures “més contundents” per fer-hi front. A qui? A què? De seguida es destapava el misteri: a les emissions “il·legals” de TV3. A Acció Cultural del País Valencià (ACPV).

El pla d’atac. D’entrada, de León va mostrar l’obstinació a prosseguir la persecució. Va anunciar que reclamarien novament a ACPV, que és l’entitat que, de més de vint anys ençà, fa possible la recepció de TV3 també al sud del riu Sénia, “el cessament voluntari de les emissions”. En cas que l’entitat cívica es negués a l’apagada, tornarien, com ja van fer temps enrere, a provar la clausura obligada pels tribunals.

Hem de tenir present que, des que el govern de Francisco Camps va impulsar el primer expedient administratiu per instar a clausurar repetidors, el gener de l’any 2007, tot i que s’han hagut de tancar les instal·lacions de la Carrasqueta, Alginet i la Llosa de Ranes, la resta de reemissors continuen funcionant. I això, destaquen des d’ACPV, “malgrat la desproporció de forces”.

Sigui com sigui, no era només per reiterar camins ja provats, que el Consell havia posat al seu ordre del dia el nom de l’entitat cívica. Sánchez de León

A l’esquerra, la portaveu del govern de Francisco Camps, Paula Sánchez de León, en una de les seves compareixences. A la dreta, el setembre del 2009, conferència de presentació

L’obsessió del govern Camps

Augmentar les multes, prohibir subvencions, tallar TV3: el govern que presideix Francisco Camps, encerclat per les acusacions de corrupció, torna a mostrar públicament les obsessions. Acció Cultural del País Valencià i TV3 centren la seva ofensiva.

duia al sarró un grapat de mesures que materialitzaven la intenció declarada d’“actuar amb contundència”. I les va desgranar sense manies.

D’entrada, el Consell té previst d’aprofitar la llei d’acompanyament dels pressupostos de la Generalitat del 2011 per introduir un canvi legislatiu en un triple sentit. D’una banda, l’“enduriment” de les sancions per “emissions il·legals”, amb la qual cosa,

les multes que actualment se situen entre 60.000 euros i un milió passarien a tenir l’interval entre 500.000 euros i un milió. D’una altra banda, es pretén que el càlcul de les multes es pugui fer acumulativament, per tal que, especifica la mesura, la “reiteració de les emissions i de la mateixa conducta serveixi per a modular la quantitat de la sanció”. I, finalment, es preveu la incorporació d’una “multa coercitiva”, destinada a

de la campanya de recollida de signatures per la iniciativa legislativa popular "Televisió sense fronteres", impulsada per ACPV.

"obligar l'infractor" a complir l'ordre de tall d'emissions. Aquesta multa pot afectar també els propietaris dels terrenys on hi hagi situades les instal·lacions reemissores per tal que aquests, troba el Consell, "assumeixin també la seva responsabilitat".

A més a més, continuava la portaveu de León, el govern valencià, de tan indignat com es vol mostrar, s'adreçarà formalment a la Generalitat del Principat de Catalunya no pas per protestar per qui sap quantes intromissions, sinó (i, encara que sembli un esquetx del *Polònia*, cal recordar que són decisions i declaracions oficials) per demanar-li que anul·li les subvencions que hagi pogut atorgar a Acció Cultural del País Valencià.

"Inaudit". "En aquest temps, ens hem acostumat a tot", expliquen des d'ACPV, "però això no significa que acceptem com a normal aquesta persecució obsessiva". Toni Gisbert, que és el coordinador de l'entitat, especifica: "Ja és inaudit que un govern de la Generalitat, amb tantes qüestions com té sobre la taula, des de la corrupció fins a la crisi econòmica, ens trie a nosaltres com a punt de l'ordre del dia, però encara ho és més que es planteja una re-

forma legislativa *ex professo* per mirar de tombar una associació cultural."

De vegades, apunten des de l'entitat, "cal tornar a subratllar obvietats". Ho fan. I recorden, per exemple, el dret d'ACPV "a presentar-se a totes les convocatòries d'ajudes públiques de totes les institucions autonòmiques, estatals o europees que crega convenient".

A més, ACPV també ha volgut preguntar públicament per què és "l'única associació valenciana que no rep ni un euro de cap institució valenciana governada pel PP", i ha denunciat que el govern comandat per Francisco Camps "fa un ús partidista dels diners públics".

El cas és que aquest intent de tancar la xarxa de repetidors de TV3 al País Valencià, i d'ofegar econòmicament ACPV, ja fa gairebé quatre anys que dura. "De moment, tot i la desproporció de forces, no ho han aconseguit", destaca Gisbert: "Han tancat tres repetidors, però, ara per ara, els altres emeten, i Acció Cultural ha pogut pagar les multes gràcies a la solidaritat activa de desenes de milers de valencians." Fa una pausa i continua: "Potser és això, també, que els acaba de fer enrabiar. El fet és que, davant aquesta realitat, de la immensa mobilització, de les més de 650.000 signatures aconseguides –més de 250.000

de les quals, al País Valencià– a favor de TV3, en lloc de reconsiderar la seua política, el Consell enforteix la seua deriva autoritària amb l'anunci d'una reforma legislativa repressiva i dedicada exclusivament a nosaltres. Cosa que també ens fa preguntar: tan importants ens consideren?"

La solitud de Camps. De dos anys ençà, els acords per a formalitzar la recepció de TV3 també a la resta de territoris de parla catalana s'han anat estenent gradualment, per mitjà de la signatura de convenis entre la Generalitat de Catalunya i el govern balear (gener del 2009), institucions de Catalunya Nord (març del 2010), Andorra (juny del 2010) o Aragó, per a la Franja de Ponent (aquest mateix setembre). L'únic govern entestat en la negativa és el que actualment presideix Francisco Camps.

"El Consell ho ha problematitzat i el Consell es nega a trobar solució a una demanda i un dret ciutadans", raonen des d'ACPV. En aquest sentit, recorden que, l'agost de l'any passat, gràcies a un gest de la Generalitat de Catalunya, Canal 9 es va començar a veure també al nord de la ratlla autonòmica: "D'aquesta manera, la reciprocitat era ja un fet. Ni tan sols feia falta que passaren per cap signatura formal, com sí que han fet amb normalitat la resta de governs: només calia que el govern valencià arxivara els expedients oberts i permetera la continuïtat de les emissions de TV3 al País Valencià." Però no. Van romandre entestats en la seva particular batalla. Fins que, el juliol passat, el senyal de Canal 9 va deixar d'arribar al Principat de Catalunya. No és que el govern del nord l'hagués tallat: és que el govern de Camps ja no pagava el lloguer del satèl·lit.

Al capdavant, tal com recorden des d'ACPV, "el govern valencià del PP mai no ha tingut cap voluntat de trobar una via de solució d'un conflicte que ell mateix ha creat artificialment". Ara, acorralat pels escàndols, potser ha pensat a reactivar els focus cap a una banda que li permeti d'aparentar iniciativa, desviar l'atenció del fangar de corrupteles. Com qui juga a treure la kriptonita contra Supergürtel.

Núria Cadenes